

ÜZENET

A CSÉPAI ÉS A SZELEVÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGEK /KÉT/HAVONTA

MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓJA

IV. évfolyam, 3. szám, 2006. március-április

HÍREK, INFORMÁCIÓK, TUDNIVALÓK, LELKISÉG

"Ne féljete! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust keresitek. Feltámadt, nincs itt!" (Mk16,6b)

Érezzük, tapasztaljuk, hogy Jézus nincs jelen a történelemben. Mik mozgatják a világot? A pénz, a hatalom és az élvezet. Mindhárom idegen Jézustól. Akkor hol van jelen? **A szegények között** (akiknek nem a földi értékek hajszolása áll életükben első helyen). Földi életét is az jellemezte, hogy kiüresítette önmagát: szegény volt és a szegényeknek hirdette evangéliumát. A kizsákmányolást nem akarta a szegénység misztikájával igazolni. Maga mondja: "Jaj nektek, gazdagok!" Földi életében a szegények közt érezte jól magát, mert a hamis mammon nem rontotta meg szívüket és az arany csillogása nem kápráztatta el szemüket.

Az elnyomottak között, hiszen ő maga is "szolgai alakot öltött magára". Mindenki, aki az elnyomottak ügyét karolja föl, Jézus ügye mellett áll ki. **A szenvedők között**. Rajtuk senki nem képes segíteni; az orvosok lemondtak róluk, az orvoságok hatástalanok, már csak Krisztusnál találnak erőt és reményt.

A mi húsvéti hitünk: "Nincs itt, feltámadt!" Nem külső eseményekben keressük Őt. A világtörténelem **megy** a maga útján, mintha Krisztus nem is élt volna, de szívünk nagy csalódásai között, a szenvedés óráiban, az emberi sors buktatói között érezzük jelenlétét és erejét.

A feltámadt Úr Jézus ad újabb és újabb reményt küzdelmeinkben, gyengeségeinkben, eleséseinkben, hogy rátekintve soha ne veszítsük el tekintetünket földi utunk igazi Céljáról.

A feltámadt Úr ereje és szeretete töltse el minden kedves Olvasónk életét!

Négy napos katekumenátusi konferencia Máriabesnyőn.

Négy napon keresztül, 2006. április 4 – 7-ig, több mint harmincan tanácskoztunk és hallgattunk előadásokat, tapasztalatokat arról, hogy hogyan, miként lehet és kell megszervezni a felnőttek katekumenátusát. Mindez a váci egyházmegye szervezésében történt az egyházmegye papjai és katekétái számára, akiknek feladata a jelöltek felkészítése a keresztyén életre. Azt az új képzést, ami megelőzi a felnőttek beavatási szertartását. Azaz a felnőttek keresztelését, az első áldozását és a bérmálkozását. Ugyanis a felnőttek, amikor keresztelkednek, vagyis beavatódnak a keresztyén életbe, akkor egyszerre részesülhetnek e három szentségben.

Előadás sorozatot az első este Dr. Szegedi László atya kezdte meg, a megtérés témájával. Miért nehéz megérteni a megtérés fogalmát. A megtérésnek mindig vannak előzményei. Nem-csak Istenhez lehet megtérni, hanem minden olyan értékhez, amit az adott személy, mint élete fő értékét gyakorolja. Jézus Krisztusnál az ő személyéhez kell megtérni; nem csak a Tízparancsot kell megtartania a megtért embernek, hanem Isten országának a törvényeit is. Saját erőnkől képtelenek vagyunk megtérni.

Előadásában szó volt még, hogy a megtérés mennyire szükséges. A keresztelés alkalmával kiáradt a szívünkbe a Szentlélek, aki Isten országa törvényeinek megtartására indít bennünket. Isten országát kereső tevékenységünket kell központi tevékenységnek tekintenünk. Igen sok a tévhit ezen a területen is. Például egy vallásos öreg néni, aki naponta eljár a templomba, bálványozza haszontalan unokáját, pénzzel tömi, elkényezteti. A gyerek nem vallásos. A nagyanya, megérti, mert a mai fiatalok már nem vallásosak, de az ő unokája így is egyedülálló a világon. Ennek a nőnek unokája a bálványa.

A papság esetében is szükséges a megtérés, és sokkal bántóbb, ha nem történik meg. Amennyiben az illető papok nem tértek meg Istenhez, nem Jézus a fontos a számukra, azok a maguk örömeire, dicsőségére végzik munkájukat, amit a meg nem tért hívek véletlenül sem vesznek észre, de a megtértek nagyon világosan látják rajtuk. Az ilyen pap nem Krisztusnak nevel polgárokat Isten országába, hanem programokat szervez a maga dicsőségére, kedvtelésére, vagy kötelessége teljesítéséből.

Beszélt még László atya a megtérés fogalmának tisztázásáról, melyben arról volt szó, hogy aki sokat, nagyon tud értékelni, az a boldog ember. Amikor igazán értékelek valakit, va-lamit, azt nem kell megparancsolni, azt az ember teszi magától. Jó, ha tudjuk, hogy vannak pozitív és negatív értékek. Életünk meghatározó értéke kizárólag az istenkapcsolatunk lehet. Nem

az az Istenhez megtért ember, aki elméletileg tiszteli az Istent, hanem az, aki oly módon foglalkozik az Istennel, ahogy az, az ő gondolatait, tetteit meghatározza. A megtérésen keresztül fogadja be az ember Istent oly módon, hogy ő meghatározóvá válik életében.

Akkor beszélünk megtérésről, amikor valaki dönt egy érték mellett, hogy azt teszi meg élete fő értékének. A megtérés rengeteg küzdelemmel, lemondással jár. A meg nem tért emberek többnyire idegenül, elítélően vélekednek a megtért emberekről.

Vannak személyek, akik nem térnek meg semmihez. Vannak emberek, akik valami evilági értékhez térnek meg. Azok lesznek megmentettek, akik Jézus Krisztushoz térnek meg. Krisztushoz térni annyit jelent, hogy személyünk megnyílik a Krisztus személye felé, és belőle igyekszünk élni. El kell fogadnom meggyőződéssel a tanítását, benne kell élnem.

Krisztus a saját életét, – amiben részt kell vennünk – Isten országának nevezte. Isten országa a megkezdett örök élet. Az elveszésnek két formája van, ideiglenes halál, és az örök kárhozat. Egyetlen módja, hogy az ember ne vesszen el végleg, hogy ne a földi dolgok legyenek életének meghatározó értékei, hanem térjen meg Istenhez.

Előadásának befejező szakaszában gyakorlati megjegyzéseket mondott a megtéréssel kapcsolatban.

- A megtéréshez mindig szükséges valami isteni érintés.
- A megtért ember nem válik tökéletessé a megtéréstől.
- A megtért embernek lehetnek beidegződött rossz szokásai, bűnei, amik esetleg a megtérés élménye után visszahúzódnak egy időre, majd újból jelentkeznek.
- A megtérés Isten országában az első elemibe való beiratkozás. Az Egyháznak addig is lehetek tagja, amíg nem tértem meg, de Isten országának nem.
- A megtérés az első lépés, ezután törekedni kell a Szentlélek vezetésével a tökéletességre.

Az előadás mindnyájunkat elgondolkodtatott arról, hogy a mi életünkben megvan-e az igazi megtérés, és rá kellett jönnünk arra is, hogy mindenkinek szükséges minden nap megtérnie, minden nap elhatározni, hogy életünket Krisztus vezetésére bizzuk.

Szerda reggeltől Fogassy Judit vezetésével voltak az előadások, aki a Jézus Szíve Nővérek Társaságának nővére. Elmondta, hogy e néhány napon keresztül elsősorban felkészítést akar adni nekünk, tréningeket végzünk, hogy hazamenve képbe legyünk arról, hogy hogyan is kell kezdeni a felnőtt képzését a katekumenátusban. Alap a képzésben a Katekézis Általános Direktóriuma (rövidítve: KÁD)! Ez mindenki számára elengedhetetlen,

szükséges eszköz, hogy tudjuk a képzést megfelelő mederben tartani. Lényeges, hogy elsőként magunkhoz kell térnünk, utána pedig Istenhez. Szedjük össze magunkat, hisz Isten tükörképe vagyunk!

A következő előadás az emberré válás mindennapi leckéjéről kezdődött. Miután teremtmények vagyunk, azaz fejlődők vagyunk, ebből következik, hogy hibázhatunk is. Akkor leszünk emberek, ha intellektualitásban, elhatározásban minden, mindenben összhangban van bennünk.

Befogadók vagyunk, a katekumenátusban ezt a befogadást kell gyakorolnunk! A beavatás szertartásához tartozik még az áldozás, gyónás, bérmálás szentségei is. Nem mindegy, hogy valaki be van avatva, vagy be-avatott! A beavatáshoz rengeteg időre van szükség! A beavatás után tovább folytatódik a folyamat. Nagyon lényeges, hogy a kezesek és a katekumen személyes kapcsolatot alakítsanak ki egymással.

Lényeges, hogy őszinte érdeklődés vezesse őket egymás iránt. A legfontosabb, hogy szabad döntés eredménye legyen a katekumen új életre való törekvése. Nem egy rövid életszakasról van szó! Minimum egy – jó, ha két évet – teljes liturgikus évet töltsenek a katekumenek a szentségek vétele előtt, a beavató csoporttal. Nem a magyarázat a lényeges, hanem az átélés! A tanításokat el kell fogadniuk. Nagyon lényeges, hogy a keresztény gondolkozási módot is megismerjék, és elsajátítsák.

Nagy szerepe van a rítusoknak is! A kereszténység nem egy klub, nem egy baráti kör, hanem egy eucharisztikus közösség. Mi mindnyájan testvérek vagyunk, ami több mint baráti társaság! Ezért igen fontos a befogadó csoport léte, munkája, ami nem ér véget a beavató szentségek vételekor, hanem a misztagógiában tovább törődik a friss beavatottakkal.

A katekumenátusnak szintjei vannak. Első szint a pre-evangelizáció. Ebben a részben a lényeg, hogy a katekument kell bevezetni, élményt adni, meghallgatni, hogy érezze, hogy testvéri közösségbe érkezett. Ismertetni szükséges az alapértékeket vele, a bizalom légkörét kell megmutatni számára. Miért? Hogy felébredjen benne a vágy, hogy köztünk akarjon lenni.

A következő szint az evangelizáció. Ebben a részben meghirdetjük az örömhírt, amit már mi ismerünk. Segítjük, hogy kialakuljon az Ő és Isten közötti kapcsolat. El kell jutni arra a szintre, hogy érdekeltté váljon, és tudatosan akarjon köztünk élni. Természetesen közben alakul az értékrendje is.

A következő szint az evangelizáció. Ebben a részben meghirdetjük az örömhírt, amit már mi ismerünk. Segítjük, hogy kialakuljon az Ő és Isten közötti kapcsolat. El kell jutni arra a szintre, hogy érdekeltté váljon, és tudatosan akarjon köztünk élni. Természetesen közben alakul az értékrendje is.

Természetes, hogy fejlődésünk folyamán mindig lehetnek visszaesések. Ez nem szabad, hogy elvegye kedvünket, és a katekumen kedvét sem. Ilyenkor vissza kell állnunk a korábbi szintre, és onnan újra kezdeni.

Minden esetre látható, hogy a katekumenátus egy speciális út. Hogy ez mennyire így van, élő példát mutattak be Judit nővér vendégei, akik két helyről, a Budapest XVIII. kerületéből, ahol a rendházuk található, illetve a XI. kerületből a Szent Imre egyházközségből érkeztek. Közülük ketten néhány éve, hogy megtértek, és maguk is végig járták a katekumenátus rögzös útjait, és tapasztalatukat osztották meg velünk. Ma már ők maguk is egy befogadó csoport tagjai. Ágota és Csaba pedig a Szent Imrések oszlopos tagjai, akik már tíz éve foglalkoznak rendszeresen az új katekumenekkel, és irányítják nem csak a befogadó csoportok tagjait, hanem a katekumenek képzését is. Az Ő tapasztalataikat meghallgatni igen hasznos és gyümölcsöző volt számunkra. Megerősítettek minden olyan ismeretet, amiről korábban Judit nővér beszél nekünk.

Ezek az előadások nagyon emlékezetesek maradnak számunkra, mert nem csupán előadások voltak, hanem ahogy a bevezetőben ígérte Judit nővér, igazi foglalkoztató tréningek voltak. Sok saját munkával együtt. Nem csak ültünk és hallgattunk, hanem együtt gondolkoztunk, kiscsoportokat alkotva, megbeszélve gondolatokat cseréltünk, magyarul könnyedén tanulva tanított bennünket Judit nővér és a kis csapata.

Befejezésül elmondhatom, hogy nagy érdeklődéssel mentem erre a néhány napos konferenciára, és itt meggyőződésemmé vált, hogy minden olyan ember számára el kell jutni ilyen, vagy ehhez hasonló „okításra”, hogy valóban megfelelő módon tudjunk foglalkozni az új katekumenekkel, és alakítani az egyház új arculatát.

Cserey András
akolitus

„A kereszt, a megpróbáltatás új megvilágításba helyez mindent, ami körülöttünk és bennünk van. Megmutatja önmagunk nyomorúságát, de nagyságát is. Kényszerít bennünket, hogy beismerjük bűnösségünket, de felkínálja magát, hogy megszabadítson a bűn igájától, és felemeljen a tökéletesség felé.”
(Dufolt)

A SZERETET LEGYŐZI A HATÁROKAT

„Drága gyermekeim! A felebaráti szeretetre szólítalak fel titeket, mindenek előtt azok iránt való szeretetre, akik rosszak hozzátok. Szeretettel így képesek lesztek felismerni az ő szívük igazi szándékait. Imádkozzatok és szeressetek, kedves gyermekeim! A szeretettel képesek lesztek azt is megvalósítani, ami lehetetlennek tűnik számotokra. Köszönöm, hogy követtétek hívásomat!”

(Medjugorje, 1985. nov. 7.)

Tapasztalatból tudjuk, hogy minden lény szeretetre vágyik. Nemcsak az ember, hanem az állatok és a növények is. Szeretni, és szeretve lenni – az élet alaptörvényeibe tartozik. Ahol nincs szeretet, ott a gyűlölet, tehát a halál és a romlás uralkodik. Aki szeret, és akit szeretnek, az a fényt hordozza a szívében, s ebben a fényben tudja látni az embereket és az eseményeket. Ha azonban az emberi szívet gyűlölet tölti el, s az emberi gyengeségekre és vétkekre többé nem szeretettel reagál, hanem elutasítással és elítéléssel, akkor a halál megkezdí győzelmi menetét. A halál elsősorban azok fölött uralkodik, akik gyűlölnék, még akkor is, ha gyűlöletük emberi nézőpontból megalapozott. Az emberek mindig a következő elv alapján cselekszenek: szeresd, aki szeret téged, és gyűlöl, aki gyűlöl. Ez annyit jelent, hogy ugyanazt ugyanazzal viszonzozzák. Ez a halál törvénye, és sajnos az ember egyre inkább ehhez a törvényhez köti magát, s egyre kevésbé az élet törvényéhez.

Mária más útra akar minket vezetni – Krisztus útjára, Isten gyermekeinek útjára, az ő gyermekeinek útjára. Arra akar minket tanítani, hogy a szeretet legyőzi a gyűlöletet, a fény elűzi a sötétséget, a megbocsátás pedig elfeledteti az okozott fájdalmat. Itt van mind Krisztus szeretetének, mind pedig minden keresztény ember szeretetének kiindulópontja is. Aki szeret, az a fényben áll. A szeretet fénye bevilágítja a másik ember cselekedeteit is. A szeretet képes önmagáról ítéletet alkotni, de nem ítél el másokat, szeretni és elfogadni próbál, nem pedig elutasítani. Aki szeret, az az isteni mindenhatóság és mindentudás tüzeit hordozza, aki nem szeret, az a sötétségben él, mert a gyűlölet csak a sötétséget növeli.

† P. Slavko Barbarics O.F.M.